

El Palau de la Generalitat acull l'acte, amb la participació del president Quim Torra, del P. Abat Josep M. Soler, de Mar Rosàs, de Miquel Calsina i del president de la FJM, Josep M. Carbonell

Homenatge institucional pòstum al P. Lluís Duch

P. Abat Josep M. Soler: “el P. Lluís posava la seva intel·ligència penetrant i la seva visió de les coses a disposició dels altres; en la base del seu pensament hi havia la seva fe cristiana”

Barcelona, 6 de juny de 2019. Aquest vespre s'ha celebrat al **Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat de Catalunya** un acte d'homenatge pòstum al **P. Lluís Duch**, monjo de Montserrat i antropòleg, un dels pensadors més singulars, destacats i prolífics del pensament contemporani a Catalunya, que va morir el 10 de novembre de 2018.

Aquest acte, promogut per la Fundació Joan Maragall (FJM), ha estat també la presentació del monogràfic de la revista **Qüestions de Vida Cristiana** (núm. 263) dedicat al P. Lluís Duch. Ha comptat amb la intervenció del **Dr. Miquel Calsina**, director de QVC; de la **Dra. Mar Rosàs**, professora i investigadora de la URL; del **Dr. Josep M. Carbonell**, president de la Fundació Joan Maragall; del **P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler**; i del president de la Generalitat de Catalunya, **M. Hble. Sr. Quim Torra**.

La **Dra. Mar Rosàs** ha fet una semblança del P. Lluís Duch, que amb el títol *Lluís Duch: temps de paraules, temps de silencis* ha destacat, a partir d'una anècdota personal, un dels “mèrits” del P. Lluís: “merèixer el respecte més absolut de tothom, creients i no creients, cosa que em sembla summament difícil d'aconseguir”. “Tenia l'habilitat de saber respondre amb una deliciosa erudició i, alhora, saber guardar silenci davant de l'incomprensible i saber identificar el que ell anomenava “l'ambigu” —el caràcter ambigu de l'home, i de tants fenòmens”, ha afegit la Dra. Rosàs.

En la seva intervenció, el **P. Abat de Montserrat, Josep M. Soler**, ha explicat que el P. Lluís Duch sempre “posava la seva intel·ligència penetrant i la seva visió de les coses a disposició dels altres”. Ha dit que ell mateix, davant de certes situacions o de certs corrents de pensament, li demanava que li exposés com ho veia ell: “I la seva exposició sempre m'era il·luminadora per comprendre aspectes de la realitat”, ha matisat. “En la base del seu pensament hi havia la seva fe cristiana —ha continuat—. En la seva reflexió tractava, amb un neologisme molt d'ell, d'“emparaular” la realitat, per fer entrar la vida, la realitat, en paraules i en expressions humanes per tal de comprendre-la millor i de poder-la reflexionar. Sovint, però, les paraules del diccionari li quedaven curtes, imperfectes per expressar amb precisió el seu pensament i aleshores no dubtava de crear neologismes”.

El president de la Fundació Joan Maragall (FJM), **Dr. Josep M. Carbonell**, ha recordat que el P. Lluís Duch és “un dels testimonis cristians més significatius i agosarats dels darrers anys al nostre país. Va ser un mestre de les ciències de l'esperit i per la seva formació en antropologia, filosofia, teologia, fenomenologia cal emmarcar la seva obra en una gran filosofia de la cultura. És un dels pensadors catòlics més significatius del diàleg fe i cultura, de la voluntat constant i esperançada de la possibilitat d'un diàleg sincer i creïble entre el pensament cristià i tot el món cultural de la contemporaneïtat. Si algú ha representat aquest diàleg és el P. Duch”.

“Lluís Duch sempre deia que la cultura religiosa té la gran virtut d'oferir *paraules* i *arguments* i que això, des d'una perspectiva cultural, és molt. Ens repetia que des del missatge cristià, aquest voler oferir *paraules* i *arguments* és una base irrenunciable sense la qual difícilment es pot mantenir l'articulació de la confessió cristiana. La seva denúncia de l'actual desemparaulament religiós -que podria formar part

dels objectius essencials de la creació de la nostra Fundació- procurava, i encara ho fa ara, evitar un buit molt perillós que tanqui l'Església en una subcultura eclesiàstica molt allunyada del missatge evangèlic, que hem de defensar com a *oferta pública*", ha afegit el Dr. Carbonell.

Finalment, el president de la Generalitat de Catalunya, **Quim Torra**, ha explicat que "el bagatge cultural ens hauria de servir per enfortir la nostra cohesió social, perquè quan falten les paraules s'abona el camí a la confrontació i a la violència. El diàleg ha de ser sempre possible". "Lluís Duch deia que la persona humana necessita "emparaular el món" per fer del caos un espai habitable, i d'aquí el mite, les "estructures d'acollida" que es troben recollides en la monografia que avui es presenta", ha afegit. El president Torra ha insistit en "la necessitat d'"emparaular", de parlar, de dialogar, però ens convenen — en tots els ordres— diàlegs en profunditat, no pas cosmètics i de cara a la galeria". "A Lluís Duch li agradava citar Ernst Bloch quan deia que "el millor de la religió és que provoca heretges". Per tant, la saviesa ens fa córrer riscos", ha conclòs Quim Torra, que ha felicitat la Fundació Joan Maragall pel seu 30è aniversari.

En el número 263 de la revista *Qüestions de Vida Cristiana*, que porta per títol: Lluís Duch. Símbol, religió i poder, destaca l'article del professor **Antoni Bosch-Veciana**, que descriu el P. Duch com "un home intel·lectualment endreçat: primer, vida de lectura, acompanyada d'un estudi d'aprofundiment dels textos llegits, reactualitzant-ne sempre les temàtiques; després, treball d'escriptura (de molts llibres i més articles encara), que li permetien donar forma al seu pensament en el treball ardu de redacció. Això, a més de la seva memòria ingent i una intel·ligència subtil, li facilità construir un pensament compacte". Antoni Bosch-Veciana recorda també que el P. Lluís Duch "era un home que parlava després d'escoltar, gairebé mai abans; i que afirmava sempre que, per damunt de tot, ell era monjo". "Montserrat ha estat per a ell l'espai i el temps de reconciliació amb si mateix, amb els altres, amb la natura i amb Déu, i alhora el lloc que li va brindar la possibilitat de poder anar configurant el seu projecte vital i construint el propi pensament al temps que escrivia la seva obra", afegeix.

Departament de Premsa de la Fundació Joan Maragall
93 488 08 88 / 606 50 78 69 (Òscar Bardají)